

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Χθὲς ἐλάβομεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Σύνταξιν «Φορολογουμένου» Πάτραις

Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Κοντογούρης καὶ Ἐγγόπουλος ἐπερώτησαν τὴν Κυβέρνησιν διατὶ ὁ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς νόμος δὲν ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ὁ Νόμος ἐκεῖνος ἐψηφίσθη διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐκεῖνας τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπρόσωποι ἐζητήσαν ἢ συνεφώνησαν νὰ ἐπεκταθῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ Νόμος, τὰ συμφέροντα ὅμως τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, εἶχον ἐγκαταλειφθῆ παρα τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης Συνόδου, ἐπομένως οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅπως ζητήτῃ τοῦτο.

Ἐπεβλήθη σήμερον νομοσχέδιον περὶ δημοτικῶν δασμῶν κατὰ τοῦτο ἐὰν διὰ πράξεως δημοτικοῦ Συμβουλίου δήμου τινὸς ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ δημοτικὸς δασμὸς δὲν ἀρκεῖ πρὸς εἰσπραξίν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ εἰσπραχθὲν κατὰ τὰ ἔτη 1882 καὶ 1883, ἐπιτρέπεται αὐξήσει τοῦ δασμοῦ εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος.

Ἐρίων

Διὰ νὰ δώσωμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὄσον οἷόν τε ἀκριβεστέρην ἰδέαν περὶ τῶν οικονομικῶν τοῦ δήμου ἡμῶν, καταχωρίζομεν σήμερον, μεθ' ὅσα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξεθέσαμεν, ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τὰ ἐπόμενα ἐγγράφα τῆς Δημαρχίας.

—ο—

Ἀριθ. 2618.

Πρὸς τὸ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Διεξελθὼν μετὰ προσοχῆς τὴν ἀπὸ 9 ἰσταμένου ἔκθεσιν τῆς παρὰ τοῦ συμβουλίου ἐκλεχθείσης ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐπιτροπῆς, ὅπως ἐπεξεργασθῇ τὸν ὑπ' ἐμοῦ παραδοθέντα αὐτῷ διὰ τὸ ἐπιπλέον ἔτος προϋπολογισμὸν τοῦ δήμου, καὶ φέρῃ τὴν γνώμην τῆς, παρετήρησα μετὰ λύπης ὅτι αὕτη προέβη εἰς τὴν αὐτόβουλον ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων ἀπ' ἐνός, ἀνευ ἰσχυρῶν καὶ ἀπροσβλήτων λόγων, τὸν περιορισμὸν τῶν μισθῶν, καὶ πολλῶν χρησίων καὶ ἀναγκασιότατων δαπανῶν, καὶ τὴν κατάργησιν θέσεων ἀπ' ἐτέρου, ἀνευ ἠτιολογημένων λόγων, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ παρουσιάσῃ οικονομίαν, χωρὶς βεβαίως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τῶν μέτρων τούτων ἐπέρχεται ἡ ἀποσύνθεσις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου διὰ τῆς ἀφαιρέσεως οὕτω τῶν καταλλήλων ὀργάνων ἀπὸ τῆς γραφεία καὶ ἀπὸ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ τῶν μέσων τῶν δυνατῶν, δι' ὧν οὗτος εὐχερῶς δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας καὶ κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ.

Ἐνωσθ' ἐγὼ καὶ πᾶς ἄλλος τὰς ἐπιτάς οικονομίας, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς κακῶς γιγνομένας, αἱ ὁποῖαι ἐνσπείρουσι τὴν ἀταξίαν εἰς τὴν καλὴν διοίκησιν τῶν Κράτους, ὅσον καὶ τῶν δήμων

καὶ ἄλλων σωματείων. Ὁμολογῶ ὅτι ὁ δήμος διέρχεται οικονομικὴν δυσχέρειαν, ἀλλ' αὕτη εἶναι παροδική, ὡς τοιαύτην ἴσως καὶ χειροτέραν διέρχεται καὶ τὸ Κράτος, ὅπερ δὲν προήλθε διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν κατάργησιν θέσεων χάριν μικρῶν οικονομῶν, ὅπως μὴ διαταρᾶξῃ τὴν ὑφισταμένην ἀρμονίαν ἐν τῇ διοικήσει.

Μετὰ τὰ προεκτεθέντα, ὧν τὴν ὀρθότητα εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ Συμβούλιον, προβαίνω εἰς τὰς ἐπομένας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ὑποδεικνύει ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ μου τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Α'. — Περὶ τῶν ἐσόδων

1) Ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τοῦ κονδυλίου τοῦ ποσίου ὕδατος παρατηρῶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ ὀρθῶς ὑπολογίζει ὅτι εἰς 1300 δράμια θέλει ἀνέλθει ἡ χορηγία ὕδατος μέχρι τέλους τοῦ 1885, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ εἰσπράκτορος μέχρι τῆς 14 ἰσταμένου μηνὸς ἔχουσι διατεθῆ 1207 1/2 δράμια καὶ πολλὰ βέβαιον εἶναι συγκριτικῶς καὶ πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη, ὅτι ὁ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τὸ ὑπ' ἐμοῦ προϋπολογισθὲν, ἀφοῦ μάλιστα τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἐπεξεφρονθῇ κατὰ τὴν ἀρκτικὴν καὶ μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς πόλεως.

2) Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ κονδυλίου τῶν δραχ. 8000 τοῦ ἐκ τῆς ἀρδεύσεως ὕδατος, ἐσημείωσα τὸ ποσὸν τοῦτο, διότι ἐνῶ ὁ δήμος κατὰ τοὺς τρεῖς θερινοὺς μηνᾶς ἀναγκάζεται νὰ διατηρῇ 25 ἀγροφύλακας, μόνον διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ ὕδατος καὶ τὴν πρόληψιν συγκρούσεων ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ποτίσματος, φρονῶ ὅτι δίκαιον εἶναι οἱ ἰδιοκτῆται νὰ καταβάλωσι τὴν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κανονισθεῖσαν ἐλαχίστην δαπάνην ἀπέχοντι τῆς ἐκ δραχ. 4,500 καταβληθησομένης ὑπὸ τοῦ δήμου διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἀγροφυλάκων τούτων καὶ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς τῆς παραδέχεται τὴν διατήρησιν τούτων.

3) Ἐσημείωσα δραχ. 1500 ἐξ ἐκποιήσεως τάφων, καθόσον κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1883 εἰσπράχθησαν δραχ. 3,820 καὶ ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ε. ε. μέχρι 14 ἰσταμένου εἰσπράχθησαν 1810, ἐπομένως ἡ ὑποδεικνυομένη μείωσις ἐκ δραχ. χιλίων εἶναι ὅλως ἀδικαιολόγητος.

4) Ἐσημείωσα διὰ πταισματικὰ πρόστιμα δρ. 6,000 καθόσον κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰσπράκτορος μέχρι τῆς 14 ἰσταμένου ἐβεβαιώθησαν δρ. 4352 καὶ 35, ὥστε βέβαιον εἶναι ὅτι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1885 τὰ πρόστιμα ἔνεκεν τῆς συστάσεως εἰδικοῦ Πταισματοδικείου θ' ἀνέλθωσιν εἰς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν.

5) Ἐσημείωσα δραχ. 410,000 διὰ φόρον ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων, ὅσα καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τρέχοντος ἔτους ἐσημειώθησαν, καθόσον οὔτε ἐγὼ οὔτε ἄλλος τις εἶναι εἰς θέσιν ἀκριβῶς νὰ ὀρίσῃ, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον αἱ εἰσπράξεις τοῦ δήμου θέλουσιν ἐλαττωθῆ κατὰ τὸ 1885 ἐκ

τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου ἄλλως τε κατὰ τὸν νέον περὶ τούτου νόμον ἡ φορολογία τοῦ 1884 θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις διὰ τὸ μέλλον.

6) Ἐσημείωσα δραχ. 30,000 διὰ φόρον ἐπιτηδευμάτων, καθόσον κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1882 ἐβεβαιώθησαν δραχ. 21,735 καὶ 61 κατὰ δὲ τὸ 1883 δραχ. 24,401 καὶ 39, τούτεστιν ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος ἐπέρχεται αὐξήσις 3000 ἢ δὲ ἐπιτροπὴ περιορίσασα τὸν φόρον τούτον εἰς δραχ. 15,000 ἐπραξε τοῦτο ὅλως ἀδικαιολόγητος.

7) Ἐσημείωσα δραχ. 13,000 διὰ φόρον οἰκοδομῶν, καθόσον κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰσπράκτορος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1880 ἐβεβαιώθησαν δραχ. 10861, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1883 δραχμαὶ 12,446 καὶ κατὰ συνέπειαν κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος, ὅτε αἱ οἰκοδομαὶ ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος πολλαπλασιάζονται, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν θέλει ὑπερβῆ καὶ τὸ ὑπ' ἐμοῦ προϋπολογισθὲν ποσόν.

8) Ἐσημείωσα διὰ τὴν ἐκποίησην τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως δραχ. 10,000 διότι κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἀστυνόμου τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ προσέγγισιν θὰ εἰσπράξῃ ὁ δήμος ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τούτων, ἂν ἀποφασισθῇ νὰ μένουν πρὸς ὄφελος τοῦ δήμου αὐταί.

9) Ἐσημείωσα δραχ. 20,000 διὰ φόρον οἴνου, καθόσον εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ λήγοντος μάλιστα ἔτους ἐπεβλήθη δημοτικὸς φόρος, καὶ ἡ Νομαρχία διὰ τὸ τρέχον ἔτος παρήγγειλε τὴν ἐπιψήφισιν τοιαύτου φόρου ἄλλως τε τὸ ἀσήμαντον τοῦ φόρου τούτου ἀπ' ἐνός, καὶ αἱ οικονομικαὶ τοῦ δήμου δυσχέρειαι ἀπ' ἐτέρου, μ' ἐπεισαν, ὅπως προτείνω τὴν ἐπιψήφισιν τοιοῦτου φόρου.

10) Ἐσημείωσα δραχ. 40,000 διὰ καθυστερούμενα πιθανῶς εἰσπρακτέα, καθόσον κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰσπράκτορος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1881 εἰσπράχθησαν δραχ. 48,813 καὶ 02, κατὰ τὸ 1882 δρ. 50,034 καὶ 36, κατὰ τὸ 1883 δρ. 21,302 καὶ 58, ἔνεκεν τῶν ἐκλογῶν ἠλαττώθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ εἰσπράξεις καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μέχρι τῆς 14 ἰσταμένου δραχ. 26,928 καὶ 91/00 ἄλλως τε δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1318 ἀναφορὰν τοῦ εἰσπράκτορος ἐπισυναπτομένην ᾗδε μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ καταστάσεων τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ εἰσπραχθῆ κατὰ τὸ 1885.

11) Ἐσημείωσα δραχ. 2500 δι' ἀπρόσπτα ἔσοδα, καθόσον κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ εἰσπράκτορος κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μέχρι 14 ἰσταμένου εἰσπράχθησαν δρ. 2,680 καὶ 84.

Β'. — Περὶ τῶν ἐξόδων.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐν γένει δημοτικῶν ὀργάνων ἐσημειώθησαν ὡς ἐκανονίσθησαν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, διότι εἶχον καὶ ἔχω ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπερίμνησιν τῶν ἐνοικίων, τῶν τροφίμων τῆς ἐνδυμασίας, καὶ τῶν ἐγγένει χειρωδῶν ἄλλως τε φρονῶ ὅτι, ἐλαττωμένων τῶν μισθοδοσιῶν, κατάλληλα ὄργανα διὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων καὶ τὴν λοιπὴν δημοτικὴν καὶ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθῶσιν ὑπηρετοῦντα.

Έχων υπ' όψιν την υπ' αριθ. 1201 από 23 Οκτωβρίου έ. έτους αναφοράν του παρ' έμοι Αστυνομόμου, έσημείωσα τον αυτόν αριθμόν κλητήρων και άγροφυλάκων, και μισθοδοσίαν αυτών, όποιος ήτο και κατά τó τρέχον έτος, αν και ó Αστυνομός ζητή αύξησην του αριθμού των κλητήρων κατά 15 και της μισθοδοσίας αυτών κατά δραχμάς 10 κατά μήνα. Φρονώ δ' ότι ό παρά της έπιτροπής προτεινόμενος περιορισμός, τουτε αριθμού των κλητήρων και άγροφυλάκων, καθώς και της μισθοδοσίας άμφοτέρων τούτων, εις ουδέν άλλο άποβλέπει είμη εις την άποσύνθεσιν της τε άστυνομίας και άγροφυλακής, άφού μάλιστα τσοούτον ελάχιστος αριθμός ουδέ κατά τά παρελθόντα έτη ύπήρξε, και συνεπώς την άνωμαλίαν εις την δημοσίαν τάξιν και ασφάλειαν της πόλεως και την παραλυσίαν της φυλάξεως των κτημάτων.

Έσημείωσα δραχμ. 864 διά γραφικά έξοδα του γραφείου, καθόσον τσοαύτα δαπανώνται κατ' έτος' άλλως τε από του 1880 μέχρι τέλους του τρέχοντος έτους, τόσον ποσόν έσημειούτο έν τούτοις προϋπολογισμοίς και έδαπανάτο' κατά τινα δ' έτη και συμπληρωτικά έψηφίσθησαν πιστώσεις.

Έσημείωσα δραχ. 300 δι' άγοράν λογιςτικών βιβλίων και διπλοτύπων του παρ' τώ Τελωνείω ύπαλλήλου, και ουχι διά γραφικά έξοδα, ως σημειοί ή έπιτροπή, καθόσον διά την άγοράν τούτων μόλις θά έπαρκέση τó ποσόν τούτο.

Έσημείωσα δραχ. 800 διά φωτισμόν της άστυνομίας και των 8 φυλακείων, καθόσον τó ποσόν τούτο μόλις έπαρκεί' αι δέ δραχμαί 400, τας όποιάς προτείνει ή έπιτροπή, είναι άδύνατον να έπαρκέσωσι.

Έσημείωσα δραχ. 500 δι' άπρόοπτα έξοδα του Αστυνομόμου, ως και κατά τó τρέχον έτος, και τοι ό Αστυνομός δια της ρηθείσης αναφοράς του, έν ή εκθέτει τούς λόγους, ζητεί τον προσδιορισμόν εις δραχμάς 1000 τουθ' όπερ άλλως εύρίσκω λαν εύλογον και δεδικαιολογημένον.

Άποκρούω την ελάττωσιν του προσωπικού της παιδονομίας, καθόσον δι' αυτής δέν δύναται αύτη ν' άνταποκριθί εις τον σκοπόν της συστάσεώς της, άφού μάλιστα εις όλους είναι γνωστά τά εύάρεστα άποτελέσματα, τά όποια έν τη πόλει ήμών αύτη έφρε.

Έκ παραδρομής άσημειώθησαν κατά την αντιγραφήν δραχμαί 700 αντί 100 δι' εύσημα και βραβεία έν τώ προϋπολογισμώ' ουδεμίαν έπομένως έχω άντίρρησην, αν άπαλειφθί όλόκληρον τó ποσόν, διότι δέν γίνεται χρής εις αύτού.

Έσημείωσα δραχ. 1000 δι' έπισκευήν και ύλικόν δημοτικών σχολείων, έχων υπ' όψιν ότι διά προμήθειαν ύλικού μόνον έν τώ Στρουμπείω Παραναγωγείω θά δαπανηώσι πλέον των δραχμων 800 κατά την περί τούτου εκθεσιν του Διευθυντού.

Έσημείωσα ποσόν δραχ. 1728 διά μισθοδοσίαν δύο Δημοδιδασκαλισών άνω πόλεως, διότι γνωστόν είναι ότι δύο τοιαύται ύπηρετούσι.

Άφού επί του σταφιδοκάρπου εισπράττεται δραχμή μία καθ' έκάστην χιλιάδα, όπως χρησιμεύση διά την έπισκευήν των έξοχικών όδών, και ή εκ ταύτης πρόσδος ύπελογίσθη εις δραχ. 20 χιλιάδας, δέν είναι παντάπασιν όρθόν να περιορισθί τó κονδύλιον διά κατασκευήν και συντήρησιν έξοχικών όδών εις δραχ. 6 χιλιάδας, ως ή Έπιτροπή προτείνει.

Έσημείωσα δραχ. 4 χιλιάδας διά τήν περιποίησιν δενδροφυτέυσιν και καλλιέργειαν άμφοτέρων των νεκροταφείων, καθ' όσον μη ύπάρχοντος ύδατος έν τώ νεκροταφείω Ζαβλάνι' διά τó πότισμα των έν αύτώ δενδροφυτέων, ό Δήμος δαπανά τó πλείότερον μέρος του έκάστοτε ψηφισμένου ποσού' τó δέ ποσόν των δραχμών 2 χιλιάδων όπερ προτείνει ή έπιτροπή άδύνατον είναι να έπαρκέση.

Έσημείωσα δραχ. 24.000 διά την καθαριότητα της πόλεως' άμφιβάλλω δέ και εις τó ποσόν του τó να έφρεθί έργολάβος, αν αι άκαθαρσίαι της πόλεως διατίθενται προς όφελος του δήμου.

Άποκρούω την άπάλειψιν των κονδυλίων διά

τε τον Ιατρικόν και γεωργικόν σύλλογον, φρονών ότι ό δήμος πρέπει να έλθη έπίκουρος τούτων.

Καθόσον δ' άφορᾷ τά έτερα κονδύλια, περί ών ποιείται λόγον ή έπιτροπή, έπιφυλάσσομαι κατά την συζήτησιν του προϋπολογισμού να δώσω τας άπαιτουμένας εξηγήσεις.

Έν Πάτραις τή 14 Νοεμβρίου 1884.

Ο Δήμαρχος
Δ. Π. ΠΑΤΡΙΝΟΣ.

Αριθ. 1,201.

Πρός τον Κύριον Δήμαρχον
ΠΑΤΡΕΩΝ

Είς τó υπ' αριθ. 4,406 και από 22 λήγοντος έγγραφον Έμών άπαντώ ότι τόσον ό αριθμός των άστυνομικών κλητήρων, καθώς και ή μισθοδοσία αυτών, ου μόνον δέν πρέπει. κατά την γνώμην μου, να μειωθί, αλλά και ν' αύξήση αναλόγως της εκτάσεως και του πληθυσμού της πόλεως, καθώς και της μεγάλης υπερτιμήςσεως των τροφίμων, των ένδυμάτων, των ένοικίων και πάντων των προς τον βίον χραιομένων αντικειμένων.

Και ως προς μέν τον αριθμόν ιδιαιτέρως παραιτώ ότι, να εύρίσκωνται τοποθετημένοι κλητήρες νυκτός τε και ήμέρας εις όλα τά μάλλον έπικαιρα σημεία της πόλεως, άπαιτείται να ήνε τούλάχιστον. ογδοήκοντα. Και ναι μέν τόσος είναι ό νυν αριθμός αυτών έν τώ προϋπολογισμώ, άλλ' ως δέν λανθάνει ύμας, δεκαπέντε περίπου έξ' αυτών δέν είναι έν τη ενεργώ ύπηρεσία, άλλ' άσχολούνται οι μέν προς έπίδοσιν των άναριθμητών έγγραφων έντός της πόλεως και εις τά διάφορα χωρία του δήμου, άλλα έγγραφα προέρχονται ου μόνον εκ της ήμετέρας ύπηρεσίας, αλλά και εκ της ύπηρεσίας πλείστον άλλων δημοσίων και δημοτικών αρχών του κράτους, άλλοι δέ χρησιμεύουν ως φρουροί έν τώ άστυνομικώ Καταστήματι, είναι δέ τοιούται τρεις, άλλοι είναι εις την ύπηρεσίαν των σιδηροδρομικών καταστημάτων, τινές έπιβλέπουσιν άποκλειστικώς την καθαριότητα, και άλλοι έρχονται έπίκουροι εις γραφικάς ύπηρεσίας, μη έπαρκούντων πάντοτε των ειδικών γραφίων. Όστε ό αριθμός δέον ν' αύξήση κατά 15 όπως κατορθωθί να έχωμεν έν τη ενεργώ ύπηρεσία 80 κλητήρας, τουθ' όπερ είναι κατά τά άνωτέρω, άπαραίτητον.

Είπον περιπλέον, κύριε Δήμαρχε, ότι δέον ν' αύξήση κατά τι ή μισθοδοσία, καρεκτός δέ του λόγου, όν έπεκαλέσθη έν αρχή προς έπίρρωσιν της γνώμης μου, υποβάλλω υπό την κρήςιν ύμών και τον εξής:

Η ύπηρεσία των άστυνομικών ένγένει κλητήρων και άρχικλητήρων, όταν ενεργήται καθώς πρέπει, δέν είναι ουτε εύχερης, ουτε ακίνδυνος, ως κοινώς πιστεύεται. Οι κλητήρες έν γένει διημερεύουν και διανυκτερεύουν καθηλωμένοι, ουτως είπειν, εις τας θέσεις των και εκτεθειμένοι ου μόνον εις την άτμοσφαιρικήν επήρειαν, αλλά και εις τούς εκ μέρους των κακοποιών κινδύνους, τουθ' όπερ διετρανώθη διά του φόνου ενός των κλητήρων και της άποπειρας άναίρεσως και του διά του πυροδύλου όπλου τραυματισμού άλλων, ένώ εξέτελλον τά καθήκοντά των ύπέρ της δημοσίας πάξεως ώρας τινάς μετά τó μεσονύκτιον. Λαμβανομένου δέ υπ' όψιν ότι είναι υποχρεωμένοι να φέρωσι και στολήν, ήτις τοίς στοιχίζει τούλάχιστον 10 δραχμάς κατά μήνα, δέν είναι, φρονώ, άδικαιολόγητος ή γνώμη μου ότι διά τε τούς κλητήρας και άρχικλητήρας πρέπει, προς τó συμφέρον της ύπηρεσίας, να αύξήση ή μισθοδοσία κατά δραχμάς 10 κατά μήνα.

Όσον άφορᾷ τούς επί της άγροφυλακής κλητήρας δέν νομιζόμεν ότι πρέπει ν' αύξήση ή μισθοδοσία των, διότι και της υποχρεώσεως να φέρωσι στολήν είναι άπηλλαγμένοι, και απολαύη τινα έχουσιν εκ των συλλήπτρων, ό αριθμός όμως αυτών, κατά την πεποίθησίν μου, δέν συμφέρει έπ' ουδενί λόγω να περιορισθί, διότι πρόδηλον είναι ότι ήθελεν άποβή άδύνατος ή φύλαξις των κτη-

μάτων δι' ολιγωτέρων των πενήκοντα άγροφυλάκων, λαμβανομένης υπ' όψιν ου μόνον της μεγίστης εκτάσεως της άρκτικής και μεσημβρινής πεδιάδος, αλλά και της έλλείψεως νόμου περί κτηματικής περιφέρειας. Έκείνο τó όποιον δύναται αύξημώς να γίνη είναι να περιορίζεται ό αριθμός εις είκοσιπέντε μόνον κατά τούς μήνας Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον, οτινες θ' αναλαμβάνωσι την διανομήν του προς άρδουσιν ύδατος, κατά τó καθιερωθέν πέρυσιν σύστημα, όπερ άπεδείχθη άληθώς σωτήριον και διά την τάξιν και διά την ουδετέρωσιν παντός άδικήματος, μεθ' όλην την έπικρατήσασαν δυστυχώς λειψυδίαν.

Αύτη, κύριε Δήμαρχε, είναι ή περί τε των κλητήρων και των άγροφυλάκων γνώμη μου, ήτις είναι άπόρροια της πείρας, ήν έσχον επί έν έτος, καθ' ό διευθύω την άστυνομίαν. Αν δ' έπετρέπετό μοι να εκφρασθώ γενικώτερον, θα έλεγον ότι, προκειμένου περί άστυνομίας, πάσα ιδέα περί των λεγομένων οικονομικών δέν δύναται να έχη θέσιν. Ούτε περιμένετε βεβαίως να μάθετε ήδη, διότι κάλλιον έμού τó γινώσκειται, ότι ή καλή και έπαρκής συγκρότησις της άστυνομίας είναι άσφαλεστάτη και ισχυρωτάτη άντιστάθμισις εις οίανδήποτε εκ μέρους του δήμου σκόπιμον χρηματικήν θυσίαν. Και συνοίδα μέν τας οικονομικάς του δήμου δυσχερείας, περί ών έν τη προς ό άπαντώ έγγραφω σας ποιείτε λόγον, αλλά πέποιθα άφ' έτέρου ότι αι δυσχερείαι αύται, διά δήμον, οίος ό των Πατρών, είναι παροδικαί.

Άλλως δέ, Κύριε Δήμαρχε, ως παντός άλλου κρείττον είσθε εις θέσιν να γνωρίζετε, οι κατά τον πολιτειακόν όργανισμόν εκάστου έθνους κανονίζοντες τά έξοδα και τά έξοδα της πολιτείας ή των δήμων, όταν ειλικρινώς ποθώσι να τρωσιν έν άνθηρά καταστάσει ή να βελτιώνωσι τά οικονομικά των, δέν προσφεύγουσιν εις τó λαν μέν πρόχειρον, αλλά πάντως άκροσφαλές, κατ' άπρόσφορον μέτρον της δι' εζηταβελονικής, ουτως είπειν, ψαλλίδος περικοπής του μισθού των δημοσίων ή δημοτικών υπαλλήλων, αλλά πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλον όπως οι υπάλληλοι ουτοι είναι χρηστοί και ικανοί, της χρηστότητος δέ και ικανότητος των δημοσίων ή δημοτικών υπαλλήλων άπαραίτητος και άναγκαία προϋπόθεσις είναι, ή ύπέρ αυτών εξασφάλισις βίου άνέτου και αξιοπρεπούς, δι' αναλόγου άμοιβής της εργασίας των, ήθελε δ' είσθαι ματαιοπονία να ύπομνήσω ύμιν ότι τά εκ της τιμιότητος, ικανότητος και έπαρκείας των υπαλλήλων άποτελέσματα έν τη διαχειρίσει πάσης δημοσίας ή δημοτικής λειτουργίας δύνανται ν' άντιστηκώσωσιν πᾶσαν έλευθεριότητα περί τον όρισμόν των μισθών, όταν ή εκ προνοίας αύτη έλευθεριότης δέν υπερβαίνη πᾶν εύλογον μέτρον, ή όταν δέν πρόκηται περί ματαιών και άσκόπων δαπανών γιγνομένων προς έξοικονόμησιν προσώπων, όποτε βεβαίως πρέπει να καταρχή τó της φειδούς και άκρας αυστηρότητος πνεύμα.

Η σωτηρία αύτη εκτε οικονομικής και ήθικής απόψεως αρχή, καθιερωμένη από αιώνων εις όλα τά εύνομούμενα Κράτη, ήρξάτο έπ' έσχάτων να τυγχάνη και παρ' ήμιν της προσηκούσης εκτιμήσεως, δι' αύτό δέ, μεθ' όλην την οικονομικήν κρίσιν, υπ' ήν διατελούμεν, σκέψις έγένετο και γίνεται ουχι περί ελάττωσεως του μισθού των υπαλλήλων, αλλά περί αύξήσεως αυτού, ως τούτο έγένετο ήδη κατά προτίμησιν διά την διοικητικήν άστυνομίαν Αθηνών και Πειραιώς. Διαφέρει τó πρᾶγμα, ως είπον και άνωτέρω, όταν πρόκηται περί ματαιών και άσκόπων δαπανών. Και τη αληθεία, άποβαίνει προφάνως άντικειμένη εις τά πράγματα ή γνώμη των φρονούντων ότι οικονομία ολίγων χιλιάδων δραχμών είναι μέγα όφελος διά κράτος ή Δήμον, οίος ό των Πατρών, άπέναντι των κακών, όσα ελαττωματική διεξαγωγή της δημοσίας ή δημοτικής ύπηρεσίας δύναται να έπιφέρη. Ουδ' έπιτρέπεται, φρονώ, να πιστεύωμεν ότι δύναται τις να έχη υπαλλήλους κα-

ποτε κλονίζουσα την επιστημονικήν του ζητήματος

Ταύτα εκρίναμεν όχι άσκοποι, ε. δηλαδή, να διαλάβωμεν εύελπιστούντες, ότι άλλοι πλέον έντροβέστεροι περί τὰ τοιαύτα, και πλειότερας φυσιολογικᾶς και νευρολογικᾶς γνώσεις κεκτημένοι, θέλουσι λάβει ἀφορμήν ὅπως ἐκταθῶσι πλειότερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος, και δι' ἐπιχειρημάτων ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐξηγημένων, διδάξωσι και τοὺς ἐξ ἐπαγγελματός χλευαστάς, και τοὺς περιτεταφρευμένους με τὰς φοβερωτέρας δοξασίας τῆς δυσειδαιμονίας και τοῦ ἀποτροπαίου φανατισμοῦ, ὅτι, ἡ ἐπιστημονική πρόοδος και ὁ Θετικισμὸς εἶνα τόσα ἐπιωφελῆ ἀποτελέσματα τῆ ἀνθρωπότητι ἐπέφερον, εἶνα οἱ δύο φάροι πρὸς οὓς πρέπει οἱ μὲν νὰ ἀτενίζωσι μετά σοβαρωτέρας προσοχῆς, οἱ δὲ μετά πλειότερας πεποιθήσεως. Ἡ ἀπτή πραγματικότης ἐκάνεισε τὴν ἐξήγησιν τῶν αἰτιῶν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων φαινομένων δὲν εἶνα πλέον συνέπεια τοῦ μυστηριώδους πνευματισμοῦ.

Ἐν Πάτραις τῆ 22 Νοεμβρίου 1884. Σαεφρά.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἐπαρχιακὸν κοινὸν μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις και ἰδίᾳ τὰς περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, δὲν δυνάμεθα ὁμῶς εἰσεῖτι νὰ εἴπωμεν ποῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν αὐταί εἰς τὸ πνεῦμα του.

— Μεθαύριον Κυριακὴν ὁ ἱεροκλήρυξ τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ἀνθίμος Ἀναγνωστόπουλος θὰ ἐμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τῆς ἐκκλησίας Παντανάσσης.

— Περὶ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀναχωρήσεως τοῦ μετέρου Ἀρχιεπισκόπου πολλά λέγονται ἐνταῦθα, θεωρεῖται δὲ αὕτη παρὰ πολλῶν ὡς ἐνδειξὶς δυσαρεσκείας πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ἣτις ἔλαχεν αὐτῷ.

— Τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ὁ κ. Ἀνδρέας Μ. Κόλλας δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἕνεκα πενθους.

— Συμπολίτης ἡμῶν ἐντιμος περιουρίσθη δεινῶς παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. Μοιράρχου και ἐντὸς τοῦ κιταστήματος τῆς Μοιραρχίας, μετὰ δικαίας δ' ἀγανακτήσεως διηγείται τὸ γεγονός και παραπονεῖται εὐλόγως ἐπὶ τούτῳ. Ἐρχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἐρευναν τὴν ἀποσκευὴν του, ἀλλὰ πλὴν ταύτης και χωροφυλαεῖς ἐντυχῶν αὐτὸν καθ' ὁδὸν ἐζήτησε και ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τὴν μοιραρχίαν πρὸς νέαν ἐρευναν τὴν ἐπομένην μεταβάς ὁ πολίτης νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποσκευὴν του, εὔρεν ἕνα τῶν σάκκων του ἀνοικτὸν, παρεπονέθη δ' εὐσχήμως πρὸς τὸν κ. Μοιράρχον ἐπὶ τούτῳ και ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ ἐπισχέσει τῆς ἀποσκευῆς του. Εἰς ἀπάντησιν τῶν παραπόνων του ὁ πολίτης ἤκουσε παρὰ τοῦ κ. Μοιράρχου δεινὰς ὕβρεις και ἐκ τῶν χυδαιότερων, ἐνῶ τὰ πράγματα τοῦ ἐξετασθέντα οὐδὲν ἐνεῖχον τὸ ἀπηγρευμένον. Οἰκτιρομεν τὴν πρὸς τὸν πολίτην συμπεριφορὰν ταύτην τοῦ κ. Μοιράρχου, ἐκφράζομεν δὲ τὴν λύπην μας ὅτι ἐν τῷ σώματι τῆς χωροφυλακῆς τόσον συχνὰ παραβιάζονται οἱ στοιχειώδεις κανόνες τῆς ἀδροφροσύνης και δίδεται ἀφορμὴ εἰς δικαίον κατάκρισιν.

— Ὁ ἱεροκλήρυξ τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλει ἐρμηνεύσει τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Τὸ ἐπιτηρεῖν και ἐπιβλέπειν τὰ ἤθη τῶν παιδῶν (τῆς νεότητος) ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἶνα ἀποκλειστικὸν και ἀναφαίρετον καθήκον αὐτῶν τῶν γονέων και οὐδὲν ἄλλο. Μόνον οἱ γονεῖς πανταχοῦ και πάντοτε ὀφείλουσι συντονώτατα και αὐστηρότατα νὰ ἐξασκῶσι τὰ ὑπὸ τῆς ἡθικῆς ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα και νὰ ἐπαγρυ-

πνεῦσιν αὐτοῖς γονεῦσιν ὑπάρχει ἐνθεῖμον και ἀγνὸν τὸ φίλον πρὸς τὰ ἑαυτῶν τέκνα μόνον εἰς τὰ μαχαίτατα τῶν καρδιῶν τῶν γονέων ἐνέσταται ἡ τρυφερά, ἀλθής και τσελῖα στοργὴ διὰ τὰ ἑαυτῶν τέκνα και οὐδεὶ ἄλλῳ. Ἐν εἰς σχέσει διατελοῦσιν οἱ γονεῖς πρὸς τὰ τέκνα των, ἐν τοιαύτῃ σχέσει εὐρίσκονται τὰ καθήκοντα τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα. Ὡς οὐδέποτε ὑπῆρξε γονεὺς τις διύσχυριζόμενος ὅτι τὰ τέκνα του δὲν εἶνα ὅττων ἐκ τῶν ὀστέων του και σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός του, οὕτω δὲν εἶνα δυνατόν τὰ ἀναφαίρετα καθήκοντα τῶν γονέων νὰ ἀνατιθῶνται εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων. Ὁ ξένος ἄνθρωπος ὡς μὴ συνδεόμενος διὰ τῶν στενοτάτων φυσικῶν δεσμῶν τῆς συγγενείας εἶνα ἀδύνατον νὰ μνησθῇ μετὰ τοιαύτης στοργῆς και ἐνδιαφέροντος, ὡς οἱ γονεῖς. Εἰς οὐδενὸς τὸν νοῦν τῶν εὐφρονούτων γονέων ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει νὰ ἀναθήσῃ τὰ ἀναφαίρετα αὐτοῦ καθήκοντα εἰς ἄλλον και μάλιστα ξένον. Κατ' αὐτὰς ἀνεγνώμεν τὴν ἐγχώριον ἐφημερίδα Φορολογούμενον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Νοεμβρίου 1884 ἐν ᾧ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀνεφέρετο και περὶ παιδονομίας. Ἀπορήσαμεν ὁμῶς, κατὰ τι διὰ τὴν ἀοριστην τοῦ ζητήματος. Ἡμεῖς φρονούμεν ὀρισμένως ὅτι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου τῆς παιδονομίας οὐδεὶς ἄλλος εὐθύνεται ὡς καιδιὰ τὴν ἐπιτέλεισιν τῶν αὐστηροτάτων καθήκοντων εἶνα ἀρμόδιοι ἢ αὐτοὶ οἱ γεννήτορες, ὡς ἀποκλειστικῶς ἐπιβαλλομένων ἐπ' αὐτοῖς και μόνους τοῖς γονεῦσι και οὐδενὶ ἄλλῳ δι' ἃς ἀνωτέρω ὄλιγας λέξεις ἐξέθεμεν. Κρεῖσσον βεῖς και δίκαιοι, ἢ χίλιοι ἀσεβεῖς κρεῖσσον ἄτεκνον θανεῖν, ἢ ἀσεβῆ τέκνα ἔχειν (Σειράχ. 'ς.)

Ἐν Πάτραις τῆ 18 Νοεμβρίου 1884 Καθηγητῆς τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀ. Γυμνασίου Πατρῶν ΑΝΤ. Σ. ΠΑΣΑΠΟΡΤΗΣ. Τῷ ἀξιότιμῳ συντάκτῃ τῆς ἐφημερίδος Φορολογούμενος.

Κύριε Συντάκτα. Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 517 τῆς 16 τρέχοντος μηνὸς φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύθη τὸ δελτίον τῆς Ἀστυνομίας μας, δι' οὗ μοι ἀποδίδεται ὀρισμένη ἐγκληματικὴ πρᾶξις. Εἰς τὴν ἀποδιδόμενην μοι ψευδῶς ἐγκληματικὴν πρᾶξιν οὐδέποτε ὑπέπεσα, διὸ ἠναγκάσθην νὰ προσκαλέσω δι' αἰτήσεώς μου τὸν Ἀστυνόμον κ. Α. Παπαγιαννακόπουλον νὰ μοι κατονομάσῃ τὸν συντάκτην τοῦ δελτίου τούτου, ὅπως τὸν καταμηνύσω ἐπὶ τῇ ὀδελυρᾷ ταύτῃ πρᾶξει τῆς συκοφαντίας, ἣτις ἐχαικεύθη ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἀστυνομίας μας, τῆς προορισμὸν ἐχούσης νὰ προλαμβάνῃ και οὐχὶ νὰ κατασκευάζῃ ἐγκλήματα.

Σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν πρὸς αὐτὸν αἰτησίαν μου πρὸς γνῶσιν τῶν συμπολιτῶν μας, εἰς οὓς ἐπιφυλάσσομαι νὰ γνωστοποιήσω τὰς ἐνεργείας τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς ἣν λίαν προσεχῶς θὰ προσφύγω πρὸς ἱκανοποίησιν μου.

Διατελῶ πρόθυμος Κωνστ. Μπραρόπουλος.

Αἴτησις Κωνσταντίνου Μπραροπούλου κατ. Πατρῶν. Ἐν Πάτραις τῆ 20 Νοεμβρίου 1884.

Πρὸς τὸν κ. Ἀστυνόμον Πατρῶν. Ἐν τῷ ἀστυνομικῷ δελτίῳ ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 517 τῆς 16 Νοεμβρίου ε. ε. φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος Φορολογούμενος, ἀνεγράφεται μετὰ τῶν ἄλλων ἀνακριβειῶν ὅτι εἰς τὸ κατάστημά μου κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας πρό τινος χρόνου, ὡς κλοπιμαῖα μία καρφίτσα χρυσῆ, ἐν ζεύγῳι ἐνωτίων χρυσοῦν και δύο μικραῖς πέτρας και ὅτι ὅλα ταῦτα εἶχον ἀγορασθῆ παρ' ἐμοῦ ἀντὶ εὐτελεστάτου τιμῆματος ἐν πληρῆι γνῶσει ἐμοῦ, ὅτι ἦσαν κλοπιμαῖα ἀπὸ ἐν μικρὸν παιδίον, ὅπερ τὰ εἶχε κλέψει ἀπὸ πτωχὴν τινα γυναῖκα.

Ἐπειδὴ ὁ συντάκτης τοῦ Ἀστυνομικοῦ δελτίου προφανῶς διὰ τοιοῦτου τρόπου σκοπὸν προέθετο νὰ μὴ συκοφαντήσῃ.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ ὑμᾶς κ. Ἀστυνόμω νὰ μοι γνωστοποιήσῃτε τὸ ὄνομα και ἐπώνυμον τοῦ συντάκτου τοῦ δελτίου τούτου, ὅπως καταμηνύσω αὐτὸν ἐπὶ τῇ ὀδελυρᾷ ταύτῃ πρᾶξει τῆς συκοφαντίας.

Ὁ εὐπειθέστατος Κωνστ. Μπραρόπουλος.

Ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδωτω τὴν παρούσαν νομίμως πρὸς τὸν κ. Ἀστυνόμον Πατρῶν πρὸς γνῶσιν του.

Ὁ αἰτῶν Κ. Μπραρόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ γνωστὸς οἰνοποιὸς και διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Γαλλικοῦ καφενείου κ. Μάρκος Φιλίππου, πωλεῖ ἐν τῷ καταστήματι του, οἶνον ἀρίστης ποιότητος διετῆ μέλανα ἀνευ ριτύνης, πρὸς λεπτὰ 80 τὴν ὀκάν και λιανικῶς. Ὁ οἶνος οὐτος τοῦ κ. Μάρκου, λογίζεται ἡ ἐντελεστέρη ἀπομίμησις τοῦ Γαλλικοῦ οἶνου, ἐγένετο δὲ μέχρι τοῦδε δεκτὸς εἰς πολλὰς ἐκλεκτὰς τραπέζας, ἣδη δὲ ἡ εὐτελής τιμὴ του τὸν καθιστᾷ προσιτὸν εἰς πᾶσαν τράπεζαν.

Ὁ μουσικοδιδάσκαλος κ. Α. Δεοδάτης, ὁ γνωστὸς διευθυντῆς τῆς ἀρχαίας τοῦ Θεάτρου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐγκατεστάθη ἐπισημικῶς ἐνταῦθα πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγελματός του, ἐχει δὲ ἤδη ἀρκετὰς παραδόσεις κλειδοκυμβάλου, ὥρας τινὰς ἀκόμη διαθέσιμους και διαψεύδει τὴν διαδοθείσαν φήμην ὅτι ἀναχωρεῖ ἐντεύθεν.

Ὁ κ. Γεώρ. Κοιδᾶς δόκιμος χορδιστῆς και ἐπιδιορθωτῆς κλειδοκυμβάλων ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα και κατοικεῖ παρὰ τῷ Ἀυστριακῷ προξενεῖῳ (οἰκία Κυπαρύσση) ἐνθα δύνανται ν' ἀποτεινῶνται οἱ ἐχοντες χρεῖαν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Γαλλίς γνωρίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν προσφέρεται νὰ διδάξῃ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ καλῆς μεθόδου εἰς οἰκογενείας. Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.

Μαθητῆς τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου, χρηστοθήης ζητεῖ παραδόσεις ἐπὶ μετρικῇ ἀμοιβῇ. Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.

Πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν ἄμαξα (Lan-deau) σχεδὸν καινούρης μετὰ τῶν δύο ἵπποσκευῶν. Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆναι ὁ βουλόμενος εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ κ. Γιαννικοῦ Στεργίου, ὁδὸς ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὸ γαλλικὸν καφενεῖον τοῦ κ. Μάρκου Φιλίππου ἐκομίσθη ἐσχάτως ποικίλη συλλογὴ Γαλλετιδίων ἀρίστης ποιότητος και δι' ὅλας τὰς χρήσεις. Γαλετίδια κοινὰ, πωλούμενα κατ' ὀκάν, γαλετίδια πολυτελεῖας πρῶτην ἣδη φορὰν εἰσαγόμενα ἐνταῦθα διαφόρων σχημάτων και μεγεθῶν. Γαλετίδια εἰς μικρὰ κιβώτια κομψώτατα κτλ. Ἀπαντα προσφατα εἰς λίαν ἰσθύναν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γαλλικὸν Καφενεῖον εὐρίσκονται και ὅλα τὰ εἶδη τοῦ κινυγίου διατηρούμενα δι' ἀρίστης μεθόδου εἰς κιβωτίδια, χρησιμα εἰς ὄδη πάρους κτλ.